

ปลาอินทรีที่หินหัวช้าง

อัศวิน ทะวิเกตุ¹

บ่ายวันนั้นเรือตกปลาอีห้อชั้นดีนำเข้าจากอเมริกา BAYLINER 2352 Walk around Trophy ล้ำงาม วิ่งด้วยความเร็วสูงออกจากเกาะห้าทางทิศตะวันตก กลางทะเลที่เรียบสนิทไม่มีระลอกคลื่น พวงหางกระรอกท้ายเรือยาวเป็นกิโล หัวเรือพุ่งตรงหมายหินหัวช้าง ลีบกว่าไมล์จากเกาะห้า ด้วยความเร็วฝีตีนจัดของสปีดโบ๊ตลำหุรนั้นดูเหมือนไกล่ชนิดเดียว แค่ลีบกว่านาที่ ความเร็ว ถูกลดลงจาก 50 น็อตเป็นวิ้งเหาะย่าง เมื่อเข้าเขตบริเวณหินหัวช้าง และลดคันเร่งลงไปอีกเปลี่ยนความเร็วเป็นสี่น็อตเพื่อการทรอลลิ่งเมื่อเข้าเขตหมาย จากภาพในจอชาวเดอร์ที่ปรากฏขึ้นในเรือ แนวโหนดหินใต้น้ำที่ความลึก 50 กว่าเมตรเริ่มชัดเจนขึ้น ความสูงๆ ต่ำๆ ของแนวหินที่หน้าคาน และจอพีซีไฟน์เดอร์เริ่มปรากฏภาพของเชื้อปลารางๆ เป็นสีต่างๆ ดูชวนมอง มีทั้งเขียว ฟ้ำ แดง เหลือง สะดุดตา

ตั้งแต่เข้ามิดของวันนั้น กัปตันเดือกพาเรามาจอดนอนกันอยู่กลางอ้อมกอดของเกาะ 5 ลูก ที่บริเวณเกาะห้า ไกล่แนวเกาะลันตาใหญ่ เข้ามิดวันนั้นทุกคนในเรือถูกปลุกให้ลุกขึ้นกันทั้งลำ ด้วยเสียงแหกปากของเพนน์ อินเตอร์ 30 ลูกโลก ที่ผมเกี่ยวข้องกับของท่อนหางปลาโอตัวขนาดกิโลทิ้งเอาไว้ก่อนที่จะเข้านอนเอาแรงในเคบินประมาณตอนตีสองเพราะง่วงเต็มแก่ เนื่องจากเมื่อวานนี้เราไม่ค่อยใช้แรงงานมากจึงทำให้นั่งคุยกันในเรือจนดึก ยิ่งเป็นช่วงข้างขึ้นแ่งๆ ร่วมลีบค่ำแล้ว บรรยากาศกลางทะเลในตอนกลางคืนและปราศจากลมแรง มีแต่พริ้วลมอ่อนๆ และแสงจันทร์ชวนให้นั่งเพลิดเพลินกับเครื่องดื่มที่มีฟอง และก็พลางลอยสายอะไรต่อมิอะไรไปเรื่อย ๆ โดยไม่ถือว่าเป็นการตกปลาอย่างจริงจังนัก ช่อนทะเลที่เข้ามาจัดการเบรกฟาสต์เช้านั้นทำให้เราหายงัวเงียได้ทันทีที่ลุกขึ้นมาอัด

¹ อติศนายกลสโมสรบุคลากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในที่สุดมันก็จบลงอย่างไม่ค่อยสวยเท่าไหร่นักสำหรับการล้นครั้งแรกของรอกในเช้าวันนั้นเพราะความที่เราจอดเรือหลบลมแอบเข้าไปในแอ่งหินและใกล้หินจนเกินไปทำให้การต่อสู้ค่อนข้างยืดเยื้อเพราะช่อนตัวนั้นดูไม่เล็กเท่าไร ดึงออกแต่ละทีก็กินเชือกสปีด 30 ปอนด์ก็งอแทบหัก สุดท้ายมันก็พาเข้าไปในดงหินพาดสายกับกองหินลากครูดยาวและขาดไปในที่สุด

“ประเดิมไม่ค่อยสวยนัก” บังโตะะบันพิมพลางลุกขึ้นล้างหน้า มะเซ็งเด็กเรือต้มน้ำร้อนเพื่อกาแฟมือเช้าก่อนเพราะกลัวมีอยู่ว่า ใครลุกขึ้นก่อนก็ต้มน้ำร้อนอันดับแรก เพราะเช้าๆ ในทะเลได้ชดกาแฟร้อนๆ นี่มันอร่อยกว่านั่งชดในโรงแรมห้าดาวเป็นไหนๆ ผมเอาถ้วยกาแฟไปหัวเรือ แสงเรืองๆ สีแดงอ่อนๆ ของพระอาทิตย์ในยามเช้ากำลังจะโผล่พ้นน้ำทางทิศตะวันออกด้านเกาะลันตาใหญ่ ดูชัดขึ้นเรื่อยๆ เกือบจะหกโมงเช้าอยู่รอมร่อแล้วละนี่ แขนวันนี้ก็คงวนเวียนอยู่บริเวณนี้ เชนี่คงลงเล่นน้ำทะเลเอาแรงกันก่อน อันดับแรกคงจะกินกันอยู่บริเวณเกาะห่านี่ให้อิ่มหน้าสำราญ เพราะสภาพใต้น้ำบริเวณนี้ก็ดูแปลกไปอีกแบบ มีที่ลึกๆ ใหลูปลาใหญ่เล่นๆ ส่วนใหญ่เป็นโขดหินใต้น้ำ จึงทำให้เราเจอฝูงสละ ปลามงอยู่บ่อยครั้ง บางทีต้องว่ายกลับมาเอาเป็นจมวกในเรือลงไปสอยเพราะอดไม่ได้ เพื่อมือเที่ยงซักตัวก็ยังดีเพราะเกาขนาดสองสามโลแค่ตัวเดียวก็พอมือสำหรับคนห้าคน หัวต้มยำ ตัวทอดสองสามชิ้นเชื่องๆ ก็รอดไปได้มือใหญ่ ที่เราต้องทำเช่นนี้เพราะเราไม่เตรียมวัตถุดิบอะไรไปเลย ตั้งใจหาเสบียงเอาในทะเล มันทำให้เกิดรสชาติแบบฉบับของผู้ที่ชอบชีวิตการผจญภัยได้แบบเถื่อนๆ นี่แหละครับถือว่าเป็นการซาร์จแบตเตอรี่ที่สุดของการไปพักผ่อนสุดสัปดาห์

เกือบสองชั่วโมงเต็มๆ ที่ผมถือท้ายทรอลิ่งอยู่บริเวณกองหินที่หินหัวช้าง บางช่วงหลับกันทั้งลำ ที่พูดนี้หมายความว่าคนถือท้ายก็หลับด้วย

เพราะเปลืองไปดื้อๆ หน้าพวงมาลัยนั้นแหละ เพราะมันเป็นกลางหาวทะเลเปิดถือท้ายแบบไม่ต้องมีการระวังอะไรทั้งสิ้น ถือไปมันเงียบนักก็โงกหลับเอาดื้อๆ และก็สะดุ้งตื่นเอาใหม่ก็ถือต่อ เหลียวดูพวกในเรือ บ๊ะ ก็หลับกันทุกคน การตกปลาบางเวลามันก็อย่างนี้แหละ พอปลาไม่กินเบ็ดก็หมดแรงเองง่ายๆ ทันทึ แต่ลองปลากินดูสิ ยืนอัดทั้งวันไม่บ่นซักคำว่าวังง พอตักคั้งหลับเหมือนตายกันทุกคน

ผมถือคพวงมาลัยเรือในความเร็วสามหรือสี่น็อตต่ออย่างนั้นให้ตรงตามแนวหินใต้น้ำที่ทอดยาวเดินไปด้านกราบขวาเรือเก็บสายชูด 12 ที เพ็นนี้ตัวเก่าที่สุดซึ่งวันนี้ไม่ค่อยเวิร์กเอาซะเลย เปลี่ยนเหยื่อที่ลากจากหัวเจ็ดสีออกโทนเขียวมาเป็นสีส้มอย่างจงใจและประซัด เพราะสีของท้องฟ้าออกฟ้าสดแบบนี้ตามแบบของตำราฝรั่งมันก็ต้องสีออกขาวฟ้า แต่วันนี้แกล้งโง่มันซะเลย ผมหยิบเอาหัวเจ็ดสีนี้สีส้มเสบตาซึ่งยังไม่เคยลงน้ำเปลี่ยนเสร็จปล่อยสายออกไปยาวเท่าเดิมประมาณ 60 เมตรจากท้ายเรือ โดยการปฏิบัติงานครั้งนี้ไม่มีใครในเรือรู้เรื่องเพราะไม่มีใครตื่นขึ้นมาช่วยหรือผงกหัวดูกันเลยซักคน

กลับมาที่พวงมาลัยเรือ เร่งเบาๆ เพิ่มความเร็วอีกนิดราวห้าน็อตครึ่งโดยประมาณ เพราะตามน้ำเดียวทวนน้ำกลับมาอีกครั้งก็น่าจะเหลือสี่น็อตตามเดิม ผมคิดเอาไว้เจียบๆ ตาก็จ้องจับดูจอชาวเดอร์ซึ่งปรากฏแนวของโขดหินใต้น้ำซึ่งทอดอยู่ใต้เรือตลอดเวลา คิดในใจว่าทำไมเป็นแบบนี้ ฝูงเชือปลาที่ปรากฏอยู่เบื้องล่างก็เห็นมืออยู่ไม่ใช่น้อย แต่ทำไมไม่กินกันเลย

พอเลี้ยวเรือกลับลำเมื่อสุดปลายหินทางตะวันตกเสร็จ ตั้งพวงมาลัยตามแนวเรียบร้อยก็ถือคพวงมาลัยเดินไปคูลเลอร์เพื่อหาอะไรดื่ม เปิดคูลเลอร์ก็พบน้ำเย็นซึ่งเกิดจากการละลายของน้ำแข็งที่เรามาขนอยู่ร่วมสามคืนแล้ว มีกระป๋องน้ำเครื่องดื่มบางชนิดเหลือนอนกลิ้งกันคูลเลอร์สองสามกระป๋อง วัน

นี้เราคงต้องเข้าฝั่งแน่นอนอยู่แล้วเพราะน้ำมันสำรองก็เป็นที่สิ้นสุดท้ายแล้ว ข่าวสารก็หมดเกลี้ยงตั้งแต่เมื่อเช้าแล้ว ที่เหลืออยู่กันหม้อก็เอาไว้เบรกเพื่อใครทิวตาลัยในช่วงบ่าย ล้วงมือเอาน้ำมาหนึ่งกระป๋องเดินกลับมาประจำตำแหน่งถือท้ายตามเดิม

เหลือบไปมองด้านทางขวามือตำแหน่งบ่ายสามโมงจากหัวเรือ มีเรือใครก็ไม่รู้เป็นเหมือนเรือตกปลาเช่นเดียวกับเราแต่ลำใหญ่กว่าดูเหมือนเป็นเรือทางภูเกิด วิ่งตรงเข้ามาบริเวณที่เราอยู่เบาเครื่องและเริ่มทรอลลิ่งตั้งเข็มเข้ามาแนวเดียวกับเราที่ลากเบ็ดอยู่เช่นกัน แสดงว่าเขาก็รู้หมายนี้ ก็นั่งดูเขาเพลินๆ ดึกว่าอยู่เปล่าๆ เมื่อเข้ามาใกล้เราพอมองกันเห็นผู้คนบนเรือชัดขึ้น ก็มาวิ่งเคียงกับเราทางกราบขวา เราผู้ชายคนนั่งเฝ้าเบ็ดอยู่ท้ายเรือโบกมือให้เขาเพื่อทักทายตามประสาคนชอบเหมือนกัน ผมลุกขึ้นจากที่ถือท้ายออกไปขึ้นโบกมือตอบเขานอกเคบิน จับปล้นนั่นเอง เห็นคนที่โบกมือให้กับผมวิ่งปราดไปที่เบ็ด “อะไรนั่น” ปลากินเบ็ดที่เขาลากอยู่เข้าแล้วไง “มันเป็นไปได้ไงวะ” ผมบ่นในใจขณะตาของตัวเองเรลากอยู่ตรงนี้ตั้งเกือบครึ่งวัน เรือตกปลาลำนั้นเพิ่งวิ่งมาถึงเมื่อครู่นี้เอง ไม่ถึงสักห้านาทีด้วยซ้ำ พอเริ่มลากเบ็ดก็กินเลย นี่แหละครับ การตกปลาลิ่งที่ว่าแน่ก็ยังไม่นอน โชคยอมอยู่กับคนที่มิโชคเท่านั้น ผืนไม้ได้ เข้ากลับมาถือท้ายให้ขนานไปกับเขา และพยายามให้ฉีกออกห่างอีกหน่อยเพื่อไม่เป็นการรบกวนปลาที่ติดเบ็ดที่เขากำลังสู้อยู่ ดูเหมือนจะลดย่ำแล้ว ผมเบาเครื่องจ่อเพราะอยากรู้ อยากเห็นเหมือนกันว่าปลาอะไรหนอที่กินเบ็ดของเพื่อนนักตกปลาลำนั้น อยากรู้ว่าปลายสายของเขามันคืออะไรกันแน่

ทรุดนั่งลงที่เก้าอี้ถือท้ายอย่างเหนื่อยอ่อน หัวใจ ตาก็คอยจับจ้องและเอาใจช่วยผู้ที่กำลังอัดปลาอยู่ท้ายเรือ แต่พอดูไปปลาที่ติดเบ็ดก็น่าจะใหญ่พอสมควรเพราะผ่านไปร่วมสิบนาทียังไม่ปรากฏ เรือ

ก็ค่อยห่างออก ผมเร่งเครื่องขึ้นไปตามความเร็วเดิม คือความเร็วลากเบ็ดและค่อยๆ หันเลี้ยวกลับเพราะขณะนั้นเรอลำนั้นก็หยุดลอยล่ำอัดปลา ที่เลี้ยวกลับนี้ก็ไม่ใช่อะไรหรอก เพราะยังติดใจตัวที่มันกินสายเมื่อครู่นี้แหละ ด้วยความอยากรู้และแอบอิจฉาเล็กๆ ขึ้นมาอย่างกะทันหัน นี่แหละมนุษย์หนอมมนุษย์ แต่ยังไง วิสัยของนักตกปลาก็ต้องคำนึงถึงมารยาทในการตกปลาเช่นกัน ไม่ควรละเลยข้อนี้ ผมค่อยๆ ประคองเรือไม่ให้เข้าไปในเขตการตกของเขาแค่วนอยู่ในระยะร่วมหก-เจ็ดสิบเมตรประมาณนั้น เพราะช่วงนั้นปลาที่เขากำลังอัดเข้าไปอยู่ในบริเวณใต้เรือเขาแล้วแน่นอน จากการสังเกตปลายคันเบ็ดที่งุ่มงึนลงมือคนตกที่อยู่ท้ายเรือและผู้ช่วยอีกคนก็ออกมาจากเคบินแล้วพร้อมด้วยตะขออันยาวในมือ บ๊ะ น่าสนใจ ผมถือท้ายให้ขนานไปกับเรือเขาพลางดูพลางก็คอยประคองสายเบ็ดของเรือเราที่ทรอลลิ่งอยู่ให้อยู่ในระดับที่ต้องการลาก ตามแนวหินเบื้องล่างที่เห็นอยู่ในจอซาวด์ตามปกติ

ทันใดนั้น เหมือนเสียงสวรรค์ที่ลั่นเปรี๊ยะลงบนเรือเรา รอกเพนน์อินเตอร์ 30 ลูกโลก สายแม็กซิมา สีเขียวสามสิบปอนด์ บนกราบซ้าย ซึ่งลากหัวเจ็ดโคนาเฮด สีชมพูอมฟ้าตัวใหญ่ ก็ดิ่งขึ้น มันช่างดังในตอนที่เรากำลังใจจดจ่ออยู่กับเกมจริงๆ บทจะมาก็มาแบบไม่ให้หันไปดูอะไรที่ไหนอีกเลย ผมไม่สนใจกับพวงมลัยเรืออีกต่อไป ผละออกมาในขณะที่ทุกคนก็เริ่มรู้สึกตัวและตื่นขึ้นจากการนอนในตอนบ่าย ความโกลาหลเกิดขึ้นในเรือ ขณะนั้นคงจะมีผมคนเดียวที่คิดดีกว่าเพื่อนความที่ทุกคนกำลังงัวเงียว่านี่มันเกิดอะไรขึ้นในเรือ กัปตันเดือกเข้าคว่ำพวงมลัยเรือและประคองให้หัวตรงตามปกติตื่นตัวเป็นคนแรกตามแบบฉบับของผู้ชำนาญเกม บังไซ้ก็แค่ผงกหัวขึ้นดูและก็นั่งอยู่อย่างนั้นเพราะเห็นแล้วว่าผู้ช่วยทุกคนอยู่ในสภาพพร้อม ผมคว่ำคันเช็คสปีด 30 ปอนด์ดึงออกจากกระบอกปักเบ็ด

ในขณะที่รอกก็ยังคงวางเรื่อย ๆ ยังไม่ขาดเสียง หลัง จากที่เจียบมาเกือบทั้งวันเพราะตัวนี้ตั้งแต่เมื่อตอน ก่อนสว่างที่เดิยเท่านั้น และจากนั้นก็เจียบมา ตลอดคว่ำคันมาเสียบในเข็มขัดสู้ปลาที่มะเข็งนำมา คาคให้ ตอนนั้นก็ยังยืนถือคันเอาไว้เพราะเสียงรอก ยังดังอยู่อีกแต่เริ่มเบาลง เหลือไปมองทางเรืออีก ลำกำลังทำท่าเกี่ยวปลาอยู่ที่ท้ายเรือ เริ่มอัดปลาเข้ามา หลังจากเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นราวสิบห้า นาที ผ่านไป ร่างของอินทรีตัวงามของวันนี้ก็ถูกเชิญ ขึ้นเรือโดยคุณฉวีภาพพร้อมกับอีกลำนั้นด้วยเช่นกัน อินทรีที่ได้เกือบจะพร้อม ๆ กันสองตัวนี้มีขนาดพอ ๆ กัน หลังจากที่เอาปลาขึ้นเรือแล้วผมได้โอบเรือ เข้าไปทักทายถามเรือลำนั้นว่าเขาได้อะไรเมื่อครู่ พร้อมกับให้ดูของเราด้วย

“ขนาดเท่า ๆ กันเลย” เด็กพูดยิ้ม ๆ “ลง เบ็ดกันอีกรอบดีกว่า ยังมีเวลาพอเดี๋ยวก่อนวิ่งไป หินล่อแล้วเข้าเกาะเลย”

หลังจากช่วงเวลานั้นเราก็ลากเบ็ดกันอีก ประมาณชั่วโมงจนเย็นมาก เราได้อินทรีขนาดเท่า ๆ กันกับตัวที่ได้อีกสองตัวรวมเป็นสามตัว ในที่สุด เกมในวันนี้ก็มาสนุกเอาตอนเกือบจบทริป และเป็น การจบทริปที่ค่อนข้างสมบูรณ์แบบจริงๆ เพราะสาม วันเต็ม ๆ ที่เรามาตกเที่ยวนี้ เราได้ปลาเกมที่อยู่ใน พักัดที่น่าพอใจเกือบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น ห่อนทะเล

กะมงพร้าว โคมงาม และอินทรีใหญ่ ส่วนปลาที่ ยิงกินกันแต่ละมือนั้นก็เป็นปลาที่มีคุณภาพมาก ๆ เช่นกัน วันแรกได้เก๋าจุดสีฟ้าและเก๋าน้ำอง (หรือ ที่เรียกกระรังโจน) วันที่สองได้อีสร้อยดอกหมากตัว เื่องที่หินเกาะห้า สร้อยตัวนี้ทำกินร่วมสองมือกว่า จะหมด

ห้าโมงเย็นพอดี โทรพีล้งามถูกสตาร์ท เครื่องอีกครั้งหลังจากที่ดับเครื่องพักลอยลำโดยไม่ ลงสมอเพื่อเคลียร์อุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้นว่า เบ็ดทุก คันอุปกรณ์ตกปลาที่ระเกะระกะอยู่บนดาดฟ้าท้าย เรือเข้ากล่องล้างด้วยน้ำจืดในเรือ เซตเครื่องมือที่ใช้ เข้าทั้งหมด เพื่อความสะดวกในการวิ่งใช้ความเร็ว ซึ่งกลับที่พักที่เกาะพีพี

เสียงคำรามของเครื่องยนต์ เมอร์ครุยเซอร์ วีแปดสูบ 260 แรงม้าดังขึ้น เรือเร็วลำขาวโพลนวิ่ง ออกจากบริเวณหินหัวช้างด้วยความเร็ว 35 น็อต เป็นความเร็วปกติที่ใช้สำหรับวิ่งระยะยาว ผมไม่ได้ ถือท้ายแล้วเที่ยวนี้ กับต้นเต๊นท์เป็นผู้ถือพวงมาลัย หน้าตายิ้มแย้มคุยกับมะเข็งในเคบินเอะอะ ผมมานั่ง ที่หัวเรือทอดตัวนอนอาบแดดอุ่น ๆ ยามเย็นบวกกับ ลมเย็น ๆ ที่วิ่งสวนมาปะทะหน้าพลาจคิดว่า บรรยากาศดีดีแบบนี้มันช่างผ่านไปอย่างรวดเร็ว เหลือเกิน บางครั้งมีความรู้สึกอยากจะหยุดเวลาเอา ไว้จริงๆ การออกทริปในทะเลอันดามัน หากตรงกับ

ห้วงเวลาที่น้ำและลมเป็นใจจะก่อ มันจะต้องเป็น
 ทริปที่ติดตามตริ่งใจมีรูลิมอยู่ในความทรงจำตลอดไป
 เกือบครึ่งชั่วโมงผ่านไปเราเข้าเขตแห่งนอก ซ้ายมือ
 เป็นเกาะคู้หรือหินบิตะห์ 2 ลูก ขวามือคือตำแหน่ง
 อาณาเขตหินล่อ ดินแดนของปลาไบอันลือเลื่องของ
 หมูเกาะ พี พี เรือของเราไม่แวะที่ไหนอีกแล้ว วันนี้
 ต้องกลับไปนอนอ่าวตันไทร คืนนี้คงเป็นคืนเนอร์มือ
 สุดท้ายเพราะพรุ่งนี้ต้องกลับกระบี่เอาเรือขึ้น และ
 เดินทางกลับปัตตานี ถือว่าจบทริปนี้ เลยถือโอกาส
 เล่าบรรยากาศของทริปที่ดีอีกทริปให้เพื่อนนักตก
 ปลาทุกท่านฟัง อย่างน้อยก็ถือเป็นการเล่าสู่กันฟัง
 นะครับ ขอให้แก่นักตกปลาทุกท่านจงมีโชคเมื่อออกทะเล
 โอกาสหน้าค่อยพบกันอีกครั้งสวัสดิ์

ข้อมูลประกอบ

ปลาอินทรี King Mckerale เป็นปลาชอบ
 อาศัยในแหล่งทะเลเปิดทั่วไป ว่ายน้ำเร็วประมาณ
 40-50 กิโลเมตร/ชั่วโมง ชอบหากินผิวน้ำ กินเหยื่อ
 เป็นเกือบทุกชนิด ส่วนใหญ่เหยื่อที่โปรดปรานเป็น
 พวกลูกปลาหลังเขียว, ปลาทุ, ปลาหมึกกล้วย, ลูก
 กุ้ง การเข้าโจมตีเหยื่อจะพุ่งเข้าจับด้วยฟันที่คมกริบ
 เปรียบดั่งมีดโกน หากจับพลาดลูกปลาอาจขาด
 ท่อนเหมือนกับใช้มีดตัด บางครั้งชอบอยู่กันเป็นฝูง
 หากอยู่เป็นกลุ่มขนาดจะไม่ค่อยใหญ่นัก อยู่ขนาด
 พิกัด 2-3 กิโลกรัม/ตัว แต่ถ้าหากอยู่เดี่ยวหรือ
 ภาษาวตปลาเรียก อินทรีโทน จะมีขนาดค่อนข้าง
 ใหญ่ บางตัวที่เคยพบ มีขนาดตัวร่วม 15-18 กิโลกรัม
 ถ้าขนาดใหญ่ จะมีนิสัยดุมากยิ่งเวลาหิวจัด จะเข้า
 ชาร์ตเหยื่ออย่างรุนแรง ตัวใหญ่ส่วนใหญ่ นักตกปลา
 จะได้ด้วยการลากเบ็ด (Trolling) ด้วยเหยื่อปลอมที่มี
 ลักษณะคล้ายลูกปลามีสีส้มสวยงามสะดุดตา

ใช้เรือลากพวงด้วยสายเบ็ดด้วยความเร็วประมาณ
 4-5 น็อต ไปตามผิวน้ำ หากปลาเข้าจับเหยื่อก็จะ
 ดึงกับปลายเบ็ด 2-3 ตัวที่ติดอยู่กับเหยื่อ ก็จะได้
 ตัวโดยง่ายโดยใช้การต่อสู้อย่างระมัดระวัง

วิธีสู้ปลาอินทรี ต้องระวังอย่างยิ่งอย่าให้สาย
 เบ็ดหย่อน เพราะอาจแวงเข้ามากัดสายทำให้สาย
 เบ็ดขาดได้โดยง่ายเพราะฟันคม นักตกปลานิยมตก
 ปลาอินทรีกันส่วนใหญ่ เพราะหาง่าย ที่สำคัญเนื้อดี
 มีคุณค่าทางอาหาร อร่อย หากเป็นมือตกปลาอาชีพ
 ยิ่งนิยมตกกันทั้งวัน เพราะขายได้ราคาดีที่สุดใน
 จำนวนปลาเศรษฐกิจทั้งหมด บางฤดูกาลขึ้นไปถึง
 กิโลกรัมละ 120-125 บาท หากตกได้วันละแค่ตัว
 เดียวและตัวขนาด 10 กิโลกรัม ก็ขายได้ร่วมพัน
 บาทก็อยู่ได้แล้ว

แหล่งที่อยู่อาศัย น่านน้ำทั่วไปของอ่าวไทย
 ทั้งหมดครอบคลุมทั่วอ่าว และทะเลอันดามัน หาก
 เป็นทางทะเลอันดามันที่เคยตกได้มักจะตัวอ้วน ป้อม
 ทางอ่าวไทยจะตัวค่อนข้างยาว เวลาได้ตัวใหม่ๆ ลาย
 เสือโคร่งข้างตัวแวววาวชัดเจนมาก

วิธีตกอีกแบบคือลอยล้าตกโดยใช้เหยื่อเป็น
 เช่น หลังเขียว ลูกปลาทุ หรือลูกปลาทุแขก ปลาข้าง
 เหลือง แต่ที่โปรดที่สุดคือ หมึกกล้วยเป็นๆ เกี่ยว
 หลังเหยื่อและปล่อยสายให้ลอยไปตามกระแสน้ำ ห่าง
 จากเหยื่อประมาณ 2-3 เมตร เกี่ยวทุให้ลอยไว้
 และปล่อยสายลอยไปห่างจากเรือ 30-40 เมตร แล้ว
 ก็คอยระวังเมื่อปลาเริ่มกินเหยื่อ อย่าปรับเบรคให้แรง
 ต้องใจเย็นค่อยๆ เลี้ยงและสู้กันไปในช่วงแรกไปเรื่อยๆ
 ก่อน พอปลาเริ่มหมดแรงค่อยๆ หมุนรอกดึงเข้า การ
 ตกปลาอินทรีแต่ละตัวโดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ
 ครึ่งชั่วโมงก็ได้ตัว

